

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta lesnická a dřevařská

Katedra lesnické a dřevařské ekonomiky

**Historická a kompetenční analýza vývoje státní správy
myslivosti na území České republiky**

Bakalářská práce

Autor: Jana Svobodová

Vedoucí práce : **Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D.**

2021

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jana Svobodová

Lesnictví
Provoz a řízení myslivosti

Název práce

Historická a kompetenční analýza vývoje státní správy myslivosti na území České republiky

Název anglicky

Historical and Competence Analysis of the Development of State Game Management in the Czech Republic

Cíle práce

Cílem práce je analýza vývoje a kompetencí státní správy myslivosti zahrnující časové období vymezené přibližně od poloviny 19. století až po současnost na území dnešní ČR.

Metodika

Základním metodickým přístupem bude komparační analýza (historická) právních předpisů platných na našem území a dále také kompetenční analýza institutu státní správy myslivosti.

V práci budou použity metody kompetenční analýzy.

Práce bude zahrnovat také návrh (de lege ferenda) změn v zákoně o myslivosti případně v dalších předpisech zaměřených na tuto problematiku.

Práce bude vytvořena v souladu s formálními požadavky uvedenými v platných doporučených pravidlech pro zpracování bakalářských a diplomových prací na FLD.

V závěru práce budou formulována doporučení využitelná pro praxi.

Doporučený rozsah práce

30 – 40 normostran textu

Klíčová slova

myslivost, státní správa myslivosti, právní předpisy, rozhodování státní správy

Doporučené zdroje informací

- BEJČEK, F. *Penzum znalostí z myslivosti : pro studující, kteří se připravují ke všem druhům mysliveckých zkoušek, pro myslivce i lovce, pro sokolníky, kynology, střelce, přátele myslivosti, pro milovníky přírody, ochránce zvířat a životního prostředí*. Praha: Druckvo, 2011. ISBN 978-80-904417-0-5.
- BOHÁČEK, R. *Zákon o myslivosti*. PRAHA: SZN, 1965.
- ČECHURA, V. – NOVÁK, R. – VANĚK, J. *Komentář k zákonu o myslivosti*. 1. vydání. Praha: Vydavatelství Jiří Flégl –VEGA pro ČMMJ, 2002, 247 s. ISBN 80-990754-9-5
- ČERVENÝ, J. – ÚSTAV BIOLOGIE OBRATLOVCŮ (AKADEMIE VĚD ČR). *Encyklopedie myslivosti*. Praha: Ottovo nakladatelství v divizi Cesty, 2004. ISBN 80-7181-901-8.
- ČERVENÝ, J. – ÚSTAV BIOLOGIE OBRATLOVCŮ (ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD), – ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE. LESNICKÁ A DŘEVAŘSKÁ FAKULTA, – MENDELOVA ZEMĚDĚLSKÁ A LESNICKÁ UNIVERZITA. LESNICKÁ A DŘEVAŘSKÁ FAKULTA. *Myslivost : Ottova encyklopedie*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2010. ISBN 978-80-7360-895-8.
- HANZAL, V. *Myslivost II*. 1. vydání: Praha. Druckvo. Spol. s r.o., 2016, 320 s. ISBN 978-80-87668-29-0
- PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, 300 s. ISBN 978-80-7478-781-2
- RAKUŠAN, C. *Základy myslivosti*. Praha: SZN, 1979.
- VACH, M. a kol. *Myslivost*. 1. díl. *Základy myslivosti*. 1. vydání. Uhlířské Janovice: Nakladatelství a vydavatelství Silvestris, spol. s r.o. 2015, 708 s. ISBN 978-80-901775-7-4
- WOLF ROBERT A KOL. *ABC myslivosti*. PRAHA: ORBIS, 1977.
- ZÁKON. *Zákon o myslivosti /Zákon č. 255/1947 Sb./Zemědělské aktuality č. 19*. PRAHA: BRÁZDA, 1948.
-

Předběžný termín obhajoby

2019/20 LS – FLD

Vedoucí práce

Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra lesnické a dřevařské ekonomiky

Elektronicky schváleno dne 24. 7. 2019

prof. Ing. Luděk Šišák, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 22. 2. 2020

prof. Ing. Róbert Marušák, PhD.

Děkan

V Praze dne 06. 04. 2021

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma "**Historická a kompetenční analýza vývoje státní správy myslivosti na území České republiky**" vypracovala samostatně pod vedením Mgr. Ing. Michala Hriba, Ph.D. a použila jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědoma že zveřejněním bakalářské práce souhlasím s jejím zveřejněním dle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v platném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby.

V..... dne.....

Podpis autora

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala Mgr. Ing. Michalovi Hribovi, Ph.D, za ochotu, trpělivost a cenné rady. Dále bych chtěla poděkovat mému manželovi a dětem za podporu nejen během psaní této práce, ale během celého studia.

Abstrakt

Právní úprava o myslivosti prošla za posledních jeden a půl století řadou změn, které reagovaly na změny společenské a na změny ve složení zvěře v honitbách. Účelem změn tedy bylo udržet právní úpravu na úrovni doby a mimo jiné v této souvislosti upřesnit postavení myslivosti, myslivců a jejich práv a povinností.

Cílem práce byla analýza vývoje a kompetencí státní správy myslivosti zahrnující časové období vymezené přibližně od poloviny 19. století až po současnost na území dnešní ČR.

Data byla získána z historických až současných zákonů o myslivosti platných na našem území. Nejstarším použitým zákonem byl říšský patent o myslivosti č. 154/1849 vydaný císařem Františkem Josefem I. v Olomouci a nejmladším, současný, platný zákon o myslivosti č. 449/2001 Sb. Kompetence byly rozděleny do skupin dle jejich výkonu jednotlivými stupni státní správy. Na zpracování získaných dat byla použita komparační a kompetenční metoda.

Výsledky analýzy kompetence orgánů státní správy myslivosti potvrdily významné rozšíření právní úpravy na úseku myslivosti. Komparační metoda ukázala, že se od roku 1866 téměř zdvojnásobily kompetence obsažené ve stávajícím zákoně o myslivosti. Zákon 449/2001 Sb. Obsahuje 79 kompetencí obecních úřadů s rozšířenou působností, krajských úřadů a ministerstva zemědělství.

Množství kompetencí orgánů prvního stupně státní správy se od roku 1866 o moc nezměnil. V současné době připadá na obecní úřad s rozšířenou působností 36 kompetencí.

Nárůst celkových kompetencí státní správy byl zaznamenán u současného, platného, zákona č. 449/2001 Sb .

Během vývoje zákona o myslivosti od poloviny 19. století se počet kompetencí státního orgánu myslivosti zvyšoval. Nejvíce pravomocí připadalo a stále připadá na správní orgán prvního stupně, tj. v současnosti na obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

Klíčová slova: myslivost, státní správa myslivosti, právní předpisy, rozhodování státní správy

Abstract

The legislation on game management has undergone several changes over the last one and a half centuries in responding to changes in society and to changes in the composition of game in hunting grounds. The purpose of these changes was therefore to keep the legislation at the level of time and to specify in this context the position of game management, hunters and their rights and obligations.

The objective of this work is to analyse the development and competencies of the state administration in the field of game management, including the time defined approximately from the middle of the 19th century to the present in the territory of today's Czech Republic.

The data were obtained from various sources of the legislation, past as well as present, in our territory. The oldest law used was the Imperial Patent on Game Management No. 154/1849 issued by Emperor Francis Joseph I in Olomouc, and the latest is Act on Hunting No. 449/2001 Coll. Competences were divided into groups according to responsibilities on the individual levels of state administration. A comparative and competence method were used to process the obtained data.

The results of the competence analysis of the state game management administration confirmed the significant expansion of the legal regulations in the game management. The comparative method has shown that the competencies contained in the current Game Management Act have almost doubled since 1866. Act 449/2001 Coll. contains 79 competencies of municipal authorities with extended powers, regional authorities, and the Ministry of Agriculture.

The number of competencies of the bodies of the first level of the state administration has not changed much since 1866. At present, municipal offices with extended powers has 36 competencies.

An increase in the overall competencies of the state administration was recorded in the current Act No. 449/2001 Coll., as amended.

During the development of the Game Management Act since the middle of the 19th century, the number of competencies of the state game management authority increased. Most powers, in the past, belong to the administrative bodies of the first level, and still today, belong to the municipal authorities with extended powers.

Keywords: game management, state administration of hunting, legal regulations, decision-making of state administration

Obsah

1	Seznam tabulek, obrázků a grafů	11
2	Seznam použitých zkratk a symbolů.....	12
3	Úvod.....	13
4	Cíl práce.....	14
5	Literární rešerše.....	15
6	Metodika.....	16
6.1	Kompetenční analýza.....	16
6.2	Komparační analýza	16
7	Vývoj státní správy myslivosti na našem území od roku 1848 do současnosti.....	17
	Státní správa myslivosti	17
7.1	Období habsburské monarchie (1848-1918)	17
7.2	Meziválečné Československo (1918-1938).....	18
7.3	Období nacistické okupace (1938-1939).....	19
7.4	Protektorát Čechy a Morava (1939-1945).....	20
7.5	Poválečné Československo (1945-1948).....	20
7.6	Socialistické Československo (1948-1990).....	21
7.7	Devadesátá léta až současnost	21
8	Vývoj právních předpisů	23
8.1	Císařský patent č.154/1849	23
8.2	Zemský zákon o myslivosti pro Čechy č. 49/1866 z.z.....	23
8.3	Zemský zákon o myslivosti pro Moravu č. 36 z.z./1873.....	24
8.4	Zemský zákon o myslivosti pro Slezsko	24
8.5	Moravský honební zákon č. 66/1896 z.z.	24
8.6	Slezský honební zákon č. 42/1903 z.z.....	25
8.7	Moravský honební zákon č. 4/1914 z.z.	25
8.8	Zákon č. 98/1929 Sb	25
8.9	Vládní nařízení č. 127/1941 Sb o myslivosti.....	26
8.10	Zákon č. 225/1947 Sb.	26
8.11	Zákon č. 23/ 1962 Sb.	27
8.12	Zákon č. 270/1992.....	28
8.13	Zákon č. 449/ 2001 Sb.	28
9	Výsledky.....	29
9.1	Celkový rozvoj kompetencí státní správy	29

9.2	Celkový rozvoj kompetencí státní správy	30
10	Diskuze.....	31
10.1	Zakotvení požadavku na kvalifikaci úředníků	31
10.2	Předcházení škodám zvěří.....	32
10.3	Zavedení sankce za nesplnění plánu lovu	33
10.4	Tvorba honiteb	33
11	Závěr.....	35
12	Seznam literatury a použitých zdrojů	36
13	Seznam příloh.....	39

1 Seznam tabulek, obrázků a grafů

Tabulka č. 1 – Celkový vývoj kompetencí

Tabulka č. 2 – Vývoj kompetencí pro jednotlivé stupně státní správy

Graf č. 1 – Celkový vývoj kompetencí

Graf č. 2 – Vývoj kompetencí pro jednotlivé stupně státní správy

2 Seznam použitých zkratek a symbolů

z.z. - zemského zákoníku

§ - paragraf

Sb. – sbírky

č. - číslo

odst. -odstavec

atp. - a tak podobně

ha - hektar

ČR - Česká republika

min. - minimálně

Sb. z. a n. – sbírka zákonů a nařízení

ř.z. – říšského zákoníku

ONV – okresní národní výbor

tzv. - tak zvaný

písm. – písmeno

např. – například

a pod. – a podobně

c.k. – císařsko královské

3 Úvod

Během historie lidstva se původní lov určený k obživě postupně měnil přes výsadu panovníka a následně šlechty na ucelenou hospodářskou a kulturní činnost nazvanou myslivost, která se na našem území vyvíjí již více než tisíc let. V České republice jde o součást národního kulturního dědictví.

Činnost člověka je spojena s právním systémem a tak ani myslivost není výjimkou. Právní úprava o myslivosti prošla od doby dominikálního (věcného) práva do současnosti spoustou změn, které byly reakcí na společenské změny a na změny ve složení zvěře v honitbách.

V dobách rozmachu moci šlechty kdy se lov zvěře stal zprvu ve středověku výsadou krále a následně i šlechty na nižší společenské úrovni, kterou udílel král, bylo na našem území velké bohatství lesní i polní zvěře. Během šestnáctého až sedmnáctého století se z lovu stala velká společenská událost, které se účastnily i dámy. Snahou bylo mít co nejbohatší výřady. Zároveň s používáním střelných zbraní nastala potřeba nahrazování úbytku zvěře, zde jsou počátky péče o zvěř. Lovčí a myslivci (kteří se učili od starších, zkušených kolegů) měli na starosti ochranu zvěře před dravou zvěří a před pytláky.

Císařským patentem z roku 1849 byla zrušena robota, lov byl ještě chvíli výsadou šlechty. Změna nastala vydáním prvního zákona o myslivosti v Čechách roku 1866. Lov byl spojen s vlastnictvím půdy. Aby nedocházelo k masivním lovům ze strany rolníků, byly vydány zákony spojené s hospodařením se zvěří. Vznikly společenstevní obecní honitby, které byly pronajímány. Pro rolníky se zde začaly objevovat první výhody chovu zvěře (finanční zisk za propachtování, nebo mohl být sám lovcem a ulovenou zvěřinu následně zpeněžovat), které při lovu zvěře šlechtou neznali (od zvěře měli pouze škody na zemědělských plodinách). Lov se pomalu zobecnil, obliba zvěřiny rostla a vzhledem vyplácení náhrad škod zvěří sílila potřeba se o zvěř starat. Koncem devatenáctého století se myslivci v nově zakládajících spolecích a lesnické organizace zasloužily o rozšíření myšlenky, že o zvěř je nutné pečovat, aby nebyla vyhubena. To se do zákonné úpravy dostalo až ve dvacátém století. (Komárek, 1945)

Bakalářská práce se bude zabývat vývojem kompetencí státní správy myslivosti na území naší republiky od roku 1849 do současnosti.

4 Cíl práce

Cílem práce byla analýza vývoje a kompetencí státní správy myslivosti zahrnující časové období vymezené přibližně od poloviny 19. století až po současnost na území dnešní ČR. Kompetence byly získávány ze zákonů o myslivosti vydaných na našem území.

Ke zpracování získaných údajů byla použita kompetenční a komparační analýza.

5 Literární rešerše

Přehlednému vývoji státní správy se věnují autoři Dobeš, Janák, Hedíková v knize Dějiny správy v Českých zemích (2007). Kniha se věnuje územnímu vývoji již od 9. století až po současnost. Další velmi podrobná kniha na toto téma je Dějiny české veřejné správy od Schelle Karel et al. (2009) . Jedná se o velmi podrobný popis vývoje veřejné správy od roku 1620 braný i v historických souvislostech. Také velmi detailní popis vývoje je i ve skriptech Správa v Českých zemích a v Československu v letech 1845-2005 od Ludomíra Kocourka (2007).

K analýze vývoje kompetencí byly použity jednotlivé právní předpisy, jak historické, tak současný zákon o myslivosti. Současnému zákonu o myslivosti se věnuje Zákon o myslivosti Komentář od Bohuslava Petra a kol. (2015) .

Velmi přehledným a uceleným vývojem zákonů o myslivosti na našem území se věnuje pan docent Hanzal ve skriptech Myslivost I. (2016). Vývoj zákonů o myslivosti najdeme v knize Myslivost: základy myslivosti a myslivecký management chovu a lovu zvěře (Vach a kol., 2015). Neopomenutelné je Penzum: myslivost pro teorii a praxi. Velké množství informací je v knize Myslivost. Ottova encyklopedie od Jaroslava Červeného (2010)

Komparastice se věnuje Viktor Knapp v knize Velké právní systémy: úvod do srovnávací právní vědy (1996).

6 Metodika

6.1 Kompetenční analýza

Smyslem kompetenční analýzy je získat jistý seznam kompetencí, v našem případě šlo o kompetence pro jednotlivé úrovně státní správy v různých obdobích dle platné legislativy. Kompetence v našem případě znamená jistá oprávnění příslušného orgánu činit rozhodnutí týkající se myslivosti.

6.2 Komparační analýza

Komparatistika je srovnávací věda, která má dva prvky. První se nazývá comparatum, čili to, co se srovnává (v tomto případě se jedná o současný zákon o myslivosti 449/2001 Sb.), druhý je comparandum, to je to, co se s prvním srovnává (zde jsou to historické zákony o myslivosti vydané na území ČR). Komparatista je osoba, která srovnávání provádí. Jejím úkolem je určit co je comparatum a co comparandum, následně izoluje důležité informace od nepodstatných (které nepoužije) a ze zbylých informací získává výsledky.

Druhů právní komparace je několik. V této bakalářské práci byla použita historická komparastika, jejíž principem je srovnávání současného práva s právem dřívějším. (Knapp, 1996)

7 Vývoj státní správy myslivosti na našem území od roku 1848 do současnosti

Státní správa myslivosti

Složkou veřejné správy je státní správa, přes kterou stát provádí svou činnost. Tuto činnost v případě správy myslivosti vykonává přímo přes Ministerstvo zemědělství jakožto svůj ústřední orgán s celostátní působností, nebo nepřímo, přenesením výkonu státní správy na krajské úřady s působností na úrovni kraje a obecní úřady s rozšířenou působností s působností na úrovni obcí. Na území hlavního města Prahy je orgánem státní správy myslivosti pověřený v přenesené působnosti Magistrát hlavního města.

Výjimkou jsou národní parky, kde je ústředním orgánem státní správy Ministerstvo životního prostředí. (Červený, 2019)

Myslivecká rada je poradní sbor zřízený ministrem zemědělství. Je složený z odborníků z lesnických, zemědělských a mysliveckých organizací a zástupců výzkumných ústavů a vysokých škol věnujících se myslivosti.

7.1 Období habsburské monarchie (1848-1918)

Roku 1848 se z gubernií staly země, v jejichž čele stál dle císařského rozhodnutí č.295 ř.z. z 26. Června 1849 místodržitel (Statthalter). Ve stejném roce byla založena ministerstva, která nahradila dvorské dikasterie. Ministry, jejichž úkolem bylo provádět zákony, jmenoval panovník. Dne 20. března 1849 vyšla první, provizorní, právní úprava obecního zřízení, dle které se rozlišovaly tři druhy obcí: krajská (Kreisgemeinde), okresní (Bezirksgemeinde) a místní (Ortsgemeinde). Podrobně upravovala pouze místní obce. (Schelle, 2009)

Změna v organizaci veřejné správy nastala se zrušením poddanství, ale patrimoniální úřady dále vykonávaly svou činnost až do 1. ledna 1850 kdy vešlo v platnost císařské nařízení z 26. Června 1849, kdy se země dělily na kraje a dále na okresy. Dle

nejvyššího rozhodnutí č.335/1849 ř.z. z 9. srpna 1849 v Čechách a na Moravě byly nadřazeny okresním hejtmanstvím krajské vlády. Slezska se to netýkalo, kraje se tam neobnovily. Místodržitelství byla v letech 1850-1855 postavena mezi ministerstvo vnitra a krajské vlády. Místodržitelství byla rozdělena na departmenty. Místodržitel vykonával dozor nad krajskými vládami. (Schelle, 2009)

Změna politické správy nastala v roce 1855. Byly založené smíšené okresní úřady, jejichž působnost byla vymezena v ustanovení z 25. ledna 1853. Okresní úřady měly mimo jiné na starosti kontrolování dodržování platných předpisů a nařízení týkajících se lesnictví, lovu a rybolovu a vykonávání honební a lesní policie. Krajské úřady byly touto dobou článkem mezi zemskými a okresním úřady, což se koncem padesátých let začalo ukazovat čím dál více zbytečné. A tak byly zrušeny nejdříve na Moravě roku 1860 a následně i v Čechách roku 1868. Místodržitelství zůstala jen v Čechách a na Moravě, ve Slezsku vznikla zemská vláda (sídlo měla v Opavě). (Schelle, 2009)

Roku 1868 s vydáním zákona č.41/1868 ř.z. byla státní správa rozdělena na tři instance (okres, země, stát) a místo smíšených okresních úřadů byla zřízená hejtmanství s širší územní působností. Tato hejtmanství ve věcech týkajících se lesnictví a honitby hlídala dodržování příslušných zákonných předpisů, honebně policejních předpisů, působila při zjišťování honebních škod, zpachtování obecních honiteb a vydávala honební lístky. (Schelle, 2009)

Na začátku roku 1868 vzniklo ministerstvo orby, které převzalo agendu od ministerstva obchodu a národního hospodářství (to bylo následně přejmenováno na ministerstvo obchodu). (Hledíková, 2005)

7.2 Meziválečné Československo (1918-1938)

S dnem vyhlášení Československé republiky (28. října 1918), byl vydán tzv. recepční zákon, kterým byly pro zachování právní kontinuity převzaty veškeré platné zákony a nařízení, ale i správní úřady. Již 2. listopadu 1918 se vytvořilo 12 úřadů pro správu (ministerstva), mezi kterými bylo i ministerstvo zemědělství. (Kocourek, 2007)

Organizace ministerstva zemědělství zůstala stejná, jako za rakouského ministerstva orby. Odbor Ia měl na starosti krom jiného lesní a honební věci. (Hledíková, 2005)

Výrazným rysem prvorepublikové správy byla její demokratizace, která se nejvíce projevila u voleb do obcí, do kterých se od roku 1919 volilo dle zásad všeobecného, přímého, rovného a tajného hlasovacího práva. Správní aparát se od rakouského odlišoval zpolitizováním veřejné správy. (Hledíková, 2005)

Zákon o organizaci politické správy č.125/1927, který měl za úkol sjednotit správce podařilo realizovat od 1. prosince 1928. Tímto zákonem se zemské správy politické přejmenovaly na zemské úřady (v čele se zemským prezidentem). Jeden byl se sídlem v Praze (pro zemi Českou), druhý se sídlem v Brně (pro zemi Moravskoslezskou). Obor věcné působnosti byl mimo jiné zemědělství a lesnictví. Nižší správní jednotky byly okresy. Okresní hejtmanství se do roku 1927 nazývala okresní správa politická, následně byla přejmenována na okresní úřad (v jeho čele stál okresní hejtman). (Schelle, 2009)

7.3 Období nacistické okupace (1938-1939)

Přijetím mnichovského diktátu podepsaného 29. září 1938 došlo k odtržení českého pohraničí, které dočasně spravovala německá armáda. Vojenská správa skončila se sjednocením sudetoněmeckého území s říší dle zákona z 21. listopadu 1938. Sudetská župa byla rozdělena na tři vládní obvody (sídla měly v Liberci, Opavě a Karlových Varech). Politickou správu na úrovni okresů vykonávaly do 20. listopadu 1938 bývalé okresní úřady v čele s komisařským okresním hejtmanem, následně nařízením říšského komisaře o organizaci politické správy bylo zřízeno pět městských okresů (Karlovy Vary, Opava, Liberec, Cheb a Ústí nad Labem) a padesát tři venkovských okresů (které byly současně i obvody státní správy). Vedoucí okresního úřadu byl zemský rada. (Kocourek, 2007)

Správu hospodářských odvětví měly na starosti především samosprávné korporace. Sjednotilo se i potravinářské a zemědělské podnikání a lesnictví do svazů. (Kocourek, 2007)

7.4 Protektorát Čechy a Morava (1939-1945)

Dne 16. března 1939 Hitlerův výnos o zřízení Protektorátu Čechy a Morava stanovil, že protektorát je autonomní celek, který se spravuje sám, ale „ve shodě s politickými, vojenskými a hospodářskými potřebami říše“. V čele protektorátu stál státní prezeident (dr. Emil Hácha). Ministerstvo zemědělství se přeměnilo na ministerstvo zemědělství a lesnictví. Při něm vznikl Svaz zemědělství a lesnictví jako stavovská organizace. (Kocourek, 2007)

Dle nařízení říšského protektora z května 1940 byli na úroveň zemských prezidentů ustanoveni němečtí zemští viceprezidenti. U okresních úřadů byla vládním nařízením č.229/1942 Sb. vyňata Lesní služba dohlédací z jejich kompetence, začala pracovat jako samostatný lesní dohlédací úřad, který podléhal zemskému úřadu a ministru vnitra. (Kocourek, 2007)

7.5 Poválečné Československo (1945-1948)

Dle vládního nařízení č.4/1945 se vytvářela třístupňová struktura národních výborů a to místní, okresní a zemské. Vydáním zákona č.280/1948 Sb. o krajském zřízení byla zrušena zemská úroveň řízení. Zanikly země Moravskoslezská, Česká a Slovenská, existovalo pouze Československo. (Schelle, 2009)

Zákonem č.195/1946 byly zrušeny lesní dohlédací úřady, jejich kompetence byla přesunuta pod okresní národní výbory a přejmenována na lesní službu dohlédací. Pod ONV patřila také veřejná veterinární služba. (Kocourek, 2007)

7.6 Socialistické Československo (1948-1990)

Od 1. ledna 1949 se Československo dělilo na 19 krajů (6 jich bylo slovenských) v jejichž čele byly krajské národní výbory. V jednotlivých částech Prahy byly obvodní národní výbory, které zastřešoval ústřední národní výbor (stejně tomu bylo v Bratislavě). V Brně pod ústřední národní výbor spadaly obvodní rady. (Kocourek, 2007)

V roce 1951 se rozšiřovala ministerstva, jejich počet stoupl z 22 na 33. V roce 1955 bylo 48 ministerstev. (Schelle, 2009)

Na národní výbory přecházely působnosti resortních orgánů. Dle nařízení č.23/1954 ze 7. května 1954 byly národní výbory definovány jako orgány státní správy. (Kocourek, 2007)

V případě potřeby mohly národní výbory vydávat obecně závazná nařízení, která nesměla být v rozporu s vydanými zákony a předpisy vyšších stupňů státní správy a musel je schválit národní výbor vyššího stupně. (Schelle, 2009)

Národní výbory se zakotvily v ústavě z roku 1960. Soustava národních výborů byla složena z krajských národních výborů, okresních národních výborů a v obcích z městských a místních národních výborů. Městské národní výbory byly na úrovni okresních národních výborů (např. pro města Brno, Ostrava, Plzeň). V Praze byl Národní výbor hlavního města Prahy, který byl na úrovni krajského národního výboru. V zákoně č.69 Sb. z roku 1967 se řešilo postavení národních výborů ve státě, jejich působnost a jejich řízení. Do jeho zrušení roku 1990 byl tento zákon jedenáctkrát novelizován. (Schelle, 2009)

7.7 Devadesátá léta až současnost

Změny po 17. listopadu 1989 zasáhly i veřejnou správu. Dle zákona č.294/1990 Sb., ze kterého vycházelo nové správní uspořádání, byly národní výbory zrušeny a základem místní samosprávy se stala obec. Působnost obecních zastupitelstev je buď přenesená

(postoupená státními úřady), nebo samostatná. Ve městech nahradily okresní národní výbory okresní úřady (dle zákona České národní rady č.425/1990), které byly úřadem státní správy a vykonávaly dohled nad výkonem správy v přenesené působnosti u obecních a městských úřadů. V Praze vykonával činnost okresního úřadu Magistrát města Prahy, v Plzni, Brně a Ostravě magistráty. (Kocourek, 2007)

Státní správa byla do konce roku 2002 třístupňová (kraj, okres, obec). II. etapa reformy veřejné správy ukončila k 31. prosinci 2002 činnost okresních úřadů a jejich kompetence byly přeneseny převážně na obce s rozšířenou působností a z části na kraje. Na obecní úřady s rozšířenou působností se např. přenesly kompetence: ochrana životního prostředí, státní správa lesů, myslivost a rybářství. Začal fungovat tzv. spojený model výkonu veřejné správy, kdy orgány samosprávy zároveň vykonávají samosprávu i státní správu v přenesené působnosti (na základě zvláštních zákonů). Systém veřejné správy se stal dvoustupňový. (Kocourek, 2007)

8 Vývoj právních předpisů

Císařským patentem ze 7. března 1849 bylo zrušeno dominikální právo (lovit mohla pouze šlechta) a myslivost byla spojena s vlastnictvím půdy. Myslivost musela být zajišťována myslivci s odbornou kvalifikací. (Zelený et al. 1975)

8.1 Císařský patent č.154/1849

Tento patent byl vydán císařem Františkem Josefem I. 7. března 1849 v Olomouci, jako první zákon myslivosti na našem území (jednalo se o Rakouskou říši). Výkon práva myslivosti nebylo již dominikálním právem, ale bylo spojené s vlastnictvím min. 200 jiter souvislých pozemků - gruntů (což odpovídá 115 ha). V patentu se nezmiňuje ani ochrana myslivosti, ani potřebná kvalifikace pro výkon myslivosti. (Vach, 2010)

Obecní honitby, sdružené v rámci jedné katastrální obci od drobných vlastníků půdy, byly pronajímány. Pronájmů využívali především velkostatky a majetnější občané, kteří honitby využívaly bohužel velmi intenzivně. (Zelený et al. 1975)

8.2 Zemský zákon o myslivosti pro Čechy č. 49/1866 z.z.

Ze dne 1. června 1866 zavádí povinnost loveckého lístku, které vydává okresní výbor. Lovecké lístky nebyly vydávány všem. Byl vydán výčet osob, které lovecký lístek nemohli získat. Jednalo se nejen o osoby trestané a se sníženou příčetností, ale také o osoby s nejnižšími příjmy, tj. dělníky s denní nebo týdenní mzdou.

Také se zavádí lístky o původu zvěře, které mají být součástí kontroly obchodu se zvěřinou. Začíná se užívat pojem „honební pozemek“.

Ustanovil se nárok na škody způsobené výkonem práva myslivosti, které hradil uživatel honitby a nárok na škody způsobené zvěří, které hradilo honební společenstvo. (Čechura et al, 2000)

Do vydání tohoto zákona „lovnost“ zvěře vycházela pouze ze zvyklostí. Poprvé zde dochází ke stanovení doby hájení lovné zvěře (obecně od 1.2. do 31.7.) a doby lovu zvěře, krom zvěře „škodné“. Podrobněji stanoví ochranu zvěře zemědělsky užitečných až zákon č. 39/1870 z.z., o ochraně několikera druhů zvířat zemědělství užitečných (Vach, 2010).

Systém státní správy je dvoustupňový. Na úrovni okresů jsou orgánem státní správy myslivosti okresní výbory. Nadřazeným orgánem, je zemský výbor.

8.3 Zemský zákon o myslivosti pro Moravu č. 36 z.z./1873

Vydaný 31.3.1873 V zákoně byly vyjmenované druhy zvěře, které bylo možno lovit včetně uvedení doby hájení. Toto úsilí směřovalo k zachování druhů zvěře.

Pro obory doby hájení neplatily, ale bez povolení se nesměla prodávat zvěř ulovená v době hájení v oboře.

Byl zde patrný nárůst pravomocí státní správy. Ta mohla nařídit lov i v době hájení z důvodu neúnosných škod na osení, nebo povolit prodej zvěře ulovené v oborách v době hájení. (Hanzal, 2016)

8.4 Zemský zákon o myslivosti pro Slezsko

Vydaný 26. prosince 1877. Tento zákon vydaný pro Slezsko, se stejně jako zákon č. 36 z.z./1873 věnoval především hájení zvěře. (Vach, 2010)

8.5 Moravský honební zákon č. 66/1896 z.z.

Byl vydaný 20.prosince1895. Sněmovní výbor předložil moravskému zemskému sněmu osnovu zákona, kde byla snaha vyhovět hospodářům, ale neopomenout na přiměřené hájení zvěře. Došlo tedy ke změnám především v ustanovení honebních zvířat, zavedení

honebních lístků pro honební hosty, předpisy o ochraně polního hospodářství proti přílišnému rozmnožování zvěře a ustanovení o řízení náhrady škody honbou a zvěří způsobené. (Burian, 1898)

8.6 Slezký honební zákon č. 42/1903 z.z.

Ze dne 13. 1. 1903. Byly uvedeny doby hájení pro vyjmenovanou zvěř. V případě, že se zvěř velmi rozmnožila a její počet měl vliv na zemědělské plodiny, nebo lesnictví, mohl politický úřad povolit lov i v době hájení. Jinak byl lov v době hájení považován za přestupek. (Hanzal, 2016)

8.7 Moravský honební zákon č. 4/1914 z.z.

Tento zákon začal rozlišovat honební a nehonební pozemky. Také mohla získat lovecký lístek i osoba pracující za denní či týdenní mzdu, naopak poprvé je možnost neschválit lovecký lístek někomu, kdo porušil myslivecké předpisy

Okresní úřad vytvoří hranice honiteb, pokud by se obce nedohodly.

V zákoně byla vyjmenována lovná zvěř, jejíž výčet mohl zemský politický úřad svým nařízením rozšířit. (Hanzal, 2016)

8.8 Zákon č. 98/1929 Sb

Byl vydán 25. června 1929 jako Malý honební zákon č 98/1929 Sb. z. a n. Tento zákon se věnuje především hájení zvěře (odrazily se v něm velké ztráty na zvěři během zimy 1928-1929). Byly v něm vyjmenovány druhy lovné zvěře, které v určitých termínech nesměly být usmrcovány. (Vach, 2015)

Tento zákon se věnoval i ochraně lesního a polního hospodářství a sjednocoval trestní sankce za honební přestupky. (Hanzal, 2016)

8.9 Vládní nařízení č. 127/1941 Sb o myslivosti

Vydané 31. 3. 1941 vládou Protektorátu Čechy a Morava čerpalo z návrhu zákona o myslivosti z roku 1923, jehož velké části byl autorem prof. Ing. Antonín Dyk. Poprvé se objevuje povinnost vykonat zkoušku z myslivosti pro uchazeče o první lovecký lístek. Lovecké lístky i zbrojní průkazy nebyly vydávány Židům, ani osobám za Židy pokládané. Kromě doby lovu a hájení zvěře, byly také stanoveny podmínky a způsoby lovu některých druhů zvěře. (Hanzal, 2016)

System státní správy je třístupňový. Na Ministerstvu zemědělství v Praze sídlil nejvyšší myslivecký úřad, jehož poradním orgánem byla Myslivecká rada pro Čechy a Moravu. Nejvyšší myslivecký úřad rozděluje území Protektorátu Čechy a Morava na myslivecké dohlédací okresy, které by se měly krýt s lesními dohlédacími okresy a s hranicemi správních jednotek (dle možností). (Vach, 2015).

Vyššími mysliveckými úřady jsou dva zemské úřady, jeden sídlil v Praze (pro Čechy), druhý sídlil v Brně (pro Moravu). (Vach, 2015).

Nižší myslivecké úřady byly okresní úřady v Čechách pro kraje: České Budějovice, Hradec Králové, Třeboň, Klatovy, Kolín, Litomyšl, Humpolec, Plzeň, Písek, Praha-venkov, Rakovník, Strakonice, Tábor a Turnov. Na Moravě pro kraje: Boskovice, Brno venkov, Frýdek, Jihlava, Moravské Budějovice, Olomouc-venkov, Uherské Hradiště, Valašské Meziříčí a Vyškov. Nižší myslivecké úřady mají jako poradce myslivosti bezúhonné a zkušené myslivce. (Vach, 2015).

8.10 Zákon č. 225/1947 Sb.

První zákon, který sjednotil předpisy o myslivosti na celém území Československa. Lovecký lístek mohl získat každý, kdo složil zkoušku z myslivosti a byl členem Československé myslivecké jednoty. Byla zavedena povinná funkce mysliveckého hospodáře, který měl patřičnou kvalifikaci. (Vach, 2010).

Myslivecký hajný nebo myslivecký hospodář měli na starosti ochranu myslivosti. Myslivecký hospodář musel mít loveckého psa a min. tři roky lovecký lístek, byl také odpovědnou osobou za škody zvěří. Výměra u vlastních honiteb byla min. 200 ha, společenská již od 150 ha (lesnické školy, výzkumné ústavy a obory neměly minimální výměry stanoveny). (Hanzal, 2016)

Systém státní správy myslivosti je třístupňový. Nejvyšším orgánem státní správy myslivosti je Ministerstvo zemědělství. Nižším orgánem státní správy jsou krajské národní výbory a nejnižším orgánem jsou okresní národní výbory.

Do řízení myslivosti se také začala nepřímo zapojovat Československá myslivecká jednota podáváním návrhů a doporučení orgánům státní správy myslivosti. (Vach, 2010).

8.11 Zákon č. 23/ 1962 Sb.

Právo myslivosti přestalo být vázané na vlastnictví půdy, náleželo organizacím. Byly zavedeny jakostní třídy honiteb a normované stavy zvěře, minimální výměra honitby se zvýšila 500 ha. Zavádí se třístupňové vzdělávání myslivců (zkouška z myslivosti, zkouška pro myslivecké hospodáře a vyšší odborná myslivecká zkouška). (Hanzal, 2016)

Systém státní správy řízení myslivosti byl čtyřstupňový. Nejvyšším orgánem státní správy myslivosti bylo Ministerstvo zemědělství a výživy ČSR (na území národních parků Ministerstvo životního prostředí). Na úrovni krajů byl orgánem státní správy krajský úřad, na úrovni okresů okresní úřady. Nejnižším orgánem byl Český myslivecký svaz, který se vyjadřoval k řízení myslivosti (neměl přímo kompetence orgánů státní správy). (Vach, 2010).

8.12 Zákon č. 270/1992

Myslivecká organizace přestala mít spolurozhodovací účast. Právo myslivosti bylo opět spojené s vlastnictvím půdy. Členství v myslivecké organizaci bylo dobrovolné. (Hart, 2017)

Honitby mohly být jak společenstevní, tak vlastní. Byl pozměněn seznam druhů zvěře. Právo myslivosti mohli vykonávat pouze kvalifikovaní myslivci. (Penzum, 2020)

8.13 Zákon č. 449/ 2001 Sb.

Jedná se o komplexní zákon, který zasahuje do tvorby honebních společenstev, upřesňuje zakázané způsoby lovu zvěře, kontroluje ulovenou zvěř, snaží se hodnotit kvalitu chované zvěře, evidence početních stavů zvěře atp.

Současný systém řízení státní správy myslivosti je třístupňový. Nevyšším orgánem je Ministerstvo zemědělství s celostátní působností (na území národních parků je to Ministerstvo životního prostředí, na území hlavního města Prahy je to Magistrát hlavního města).

Na úrovni krajů, jsou to v přenesené působnosti krajské úřady, na úrovni obcí to jsou obecní úřady s rozšířenou působností. (Červený, 2019)

9 Výsledky

Z kompetenční tabulky uvedené v příloze byla získána data do jednotlivých analýz.

9.1 Celkový rozvoj kompetencí státní správy

Z Tabulky jsou vidět dva skokové nárůsty celkových kompetencí státní správy myslivosti. První přichází se zákonem o myslivosti pro markrabství Moravské č. 66/1896 z.z. a druhý se současným, platným, zákonem o myslivosti č. 449/2001 Sb.

Tabulka č. 1 – Celkový vývoj kompetencí

Císařský patent č.154/1849	zákon č. 49/1866 z.z.	zákon č. 36 z.z./1873	zákon č.66/1896 z.z.	zákon č. 42/1903 z.z.	zákon č. 4/1914 z.z.	Vládní nař. č. 127/1941 Sb.	zákon č. 225/1947 Sb.	zákon č. 23/1962 Sb	zákon č. 270/1992 Sb	zákon č. 449/2001 Sb
4	12	3	34	31	44	49	48	49	48	79

Graf č. 1 – Celkový vývoj kompetencí

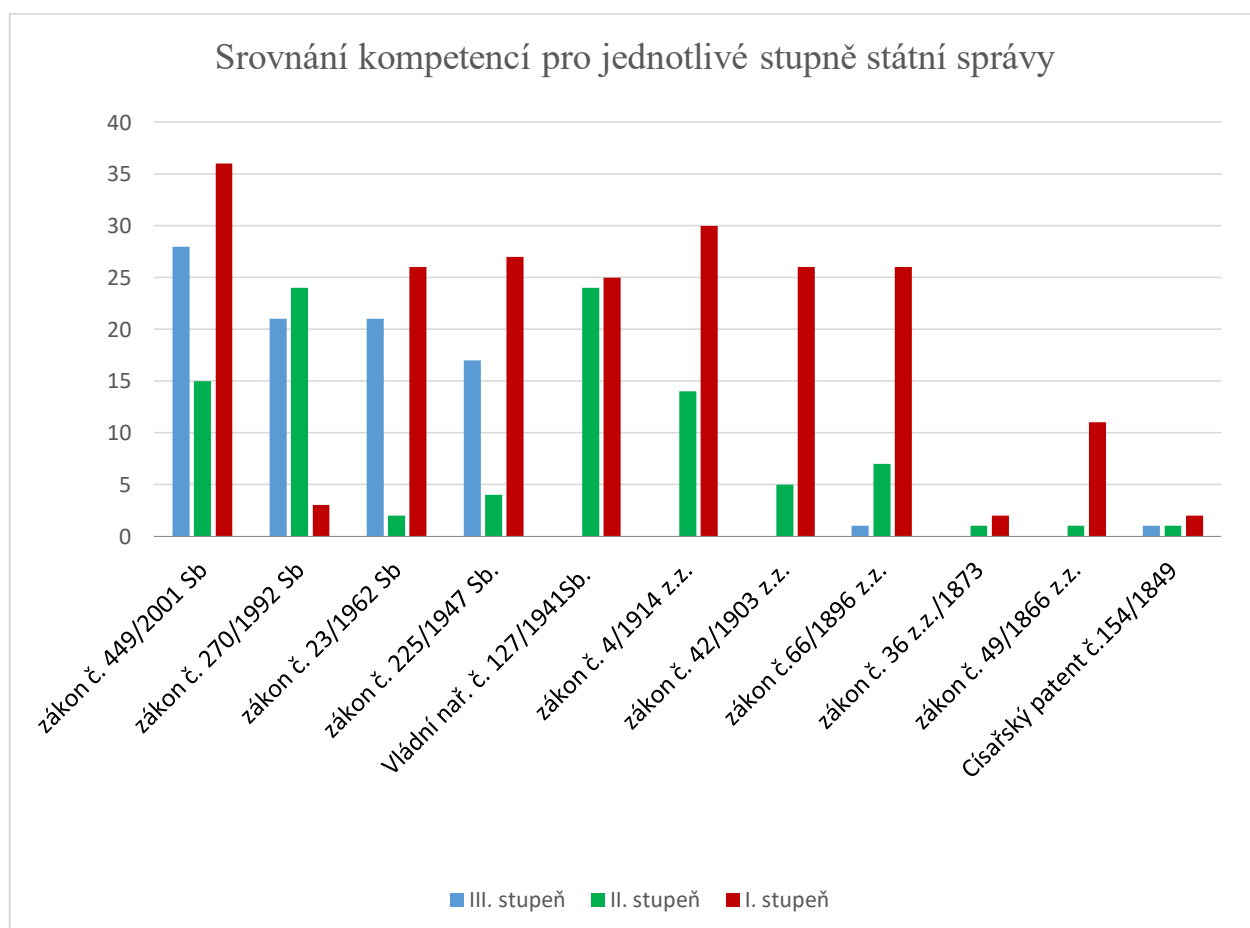
9.2 Celkový rozvoj kompetencí státní správy

V této tabulce a grafu je vidět rozložení kompetencí pro jednotlivé stupně státní správy. U současného, platného, zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb. došlo k velkému nárůstu kompetencí prvního stupně.

Tabulka č. 2 – Vývoj kompetencí pro jednotlivé stupně státní správy

	zákon č. 4 49/2001 Sb	zákon č. 270/1992 Sb	zákon č. 23/1962 Sb	zákon č. 225/1947 Sb.	Vládní nař. č. 127/1941 Sb.	zákon č. 4/1914 z.z.	zákon č. 42/1903 z.z.	zákon č.66/1896 z.z.	zákon č. 36 z.z./1873	zákon č. 49/1866 z.z.	Císařský patent č.154/184 9
III. stupeň	28	21	21	17				1			1
II. stupeň	15	24	2	4	24	14	5	7	1	1	1
I. stupeň	36	3	26	27	25	30	26	26	2	11	2

Graf č. 2 – Vývoj kompetencí pro jednotlivé stupně státní správy

10 Diskuze

Návrh změn právní úpravy státní správy myslivosti a jejich kompetencí do budoucna (de lege ferenda)

10.1 Zakotvení požadavku na kvalifikaci úředníků

Podle stávající právní úpravy, tedy zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územně samosprávných celků a jeho prováděcích předpisů není zakotven pro úředníka vykonávajícího státní správu myslivosti na obecním ani krajském úřadu požadavek na vzdělání/kvalifikaci. Úředníci obecních úřadů a krajských úřadů vykonávající státní správu myslivosti musí mít složenou zkoušku zvláštní odborné způsobilosti, která je zaměřená na prověření základních znalostí právních předpisů, bez vazby na znalosti myslivosti jako takové (viz vyhláška č. 512/2002 Sb.). Požadavek na vzdělání úředníků na Ministerstvu zemědělství (potažmo Ministerstvu životního prostředí) pak může být ve smyslu zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě a jeho prováděcích předpisů zakotven v rámci tzv. systemizace tabulkových míst, ale jedná se o možnost, nikoliv povinnost.

Na uvedenou situaci reagoval vládní návrh novely zákona o myslivosti projednávaný pod č. 1073 v roce 2017, který nebyl přijat. Uvedený návrh obsahoval změnu ustanovení § 57 odst. 7 zákona o myslivosti. Výkon státní správy myslivosti měly obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady zajišťovat do tří let od nabytí účinnosti novely prostřednictvím úředníků, kteří by splňovali odbornou způsobilost v rozsahu stanoveném v § 35 odst. 1 písm. h), tedy kvalifikaci pro myslivecké hospodáře.

Uvedený návrh byl odůvodněn ve vztahu k úředníkům obecních úřadů, kde je žádoucí, aby úředník měl alespoň stejnou kvalifikaci jako osoby, které podléhají jeho kontrole, tedy mimo jiné osoby pověřené výkonem funkce mysliveckého hospodáře. Na úrovni krajské nechal návrh v úvahu, že je součástí státní správy myslivosti i rozhodování o poskytování příspěvků na myslivecké hospodaření dle nařízení vlády č.30/2014 Sb. a také rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím obecních úřadů. Na

krajské úrovni by tedy mělo být akceptovatelné i vzdělání ekonomického nebo právního směru. Obdobně je tomu i na Ministerstvu zemědělství.

10.2 Předcházení škodám zvěří

Současná právní úprava obsažená v § 52 až § 55 zákona o myslivosti zakotvuje absolutní odpovědnost uživatele honitby za škody zvěří. Uvedená právní úprava zcela pomíjí skutečnost, že uživatel honitby není objektivně schopen předcházet všem škodám zvěří v honitbě. Vliv na vznik škod v honitbě má i lesnické a především zemědělské hospodaření.

Dle ustanovení § 32 odst. 5 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů ukládá vlastníkům lesů, uživatelům honiteb a orgánům státní správy lesů povinnost dbát, aby lesní porosty nebyly nepřiměřeně poškozovány zvěří. Uvedená povinnost je ve vztahu k vlastníkům lesů pak rozvedena v § 5 vyhlášky č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a vzor služebního odznaku a vzor průkazu lesní stráže, ve znění pozdějších předpisů. Uvedená povinnost se vztahuje i na nájemce popřípadě podnájemce lesa – viz § 58 odst. 1 lesního zákona.

Zemědělsky hospodařící subjekty však žádné povinnosti ve vztahu k prevenci vzniku škod zvěří uzákoněnu nemají. Jedná se o zjevný nepoměr práv a povinností, který vyniká zejména ve vazbě na skutečnost, že zemědělské hospodaření je v honitbách polních a smíšených, které tvoří většinu honiteb v ČR klíčové a ovlivňuje i myslivecké hospodaření a zvěř v honitbách sousedních, byť se jedná v některých případech i o honitby čistě lesní.

Pokud má být prevence škod zvěří účinná, je třeba ji zakotvit i ve vztahu k zemědělsky hospodařícím subjektům. Jako žádoucí se jeví spojit taková opatření s opatřeními spojenými s opatřeními protierozními a půdoochrannými, jako je např. zakládání remízku a mezí. Dále např. zakotvení povinných pruhů nízkých plodin mezi lesem a hlavní zemědělskou plodinou, tak aby byl umožněn lov zvěře. Založení biopásů bez chemického ošetření a bez sekání v době hnízdění a kladení mláďat.

10.3 Zavedení sankce za nesplnění plánu lovu

Platná právní úprava neobsahuje možnost uložit sankci za nesplnění plánu lovu, což lze považovat za chybu, protože tak není právní norma kompletní. Kompletní právní norma jakožto pravidlo chování zakotvené v právním předpisu má obsahovat tři části – hypotézu, dispozici a sankci. Stručně řečeno hypotéza stanoví podmínky, kdy (za jakých podmínek) a kdo je povinen se chovat podle toho, co je zakotveno v části dispozice, sankce pak obsahuje jaké dopady má nesplnění dispozice povinnou osobou. Pokud chybí část sankce, nastávají problémy s vynutitelností právní normy jakožto pravidla chování. (Knapp, 1995)

Nesplnění plánu lovu spárkaté zvěře v honitbě by tedy mělo být přímo sankcionovatelné ze strany státní správy myslivosti. Podmínkou je nastavení kontrolního systému ohledně skutečně odlovené zvěře. Jen pod podmínkou, že se stane níže uvedené staré pořekadlo minulostí, lze hovořit o nastavení řádného kontrolního systému: „Co nezmůže puška, to dokáže tužka.“

V této souvislosti je třeba i zrušit sankce za překročení normovaných stavů zvěře, protože tento institut brání uživatelům honiteb vykazovat skutečné stavy zvěře, aniž by byli vystaveni postihu. Stávající právní úprava je nastavena, jako by zvěř ctěla hranice honitby a neopouštěla je, což neodpovídá realitě. Přitom základní podmínkou pro nastavení řádného hospodaření je řádné zmapování stavů zvěře v honitbě.

10.4 Tvorba honiteb

Stávající tvorba honiteb je založena v podstatě na stejném principu jako v honebním zákoně z roku 1866, tedy na základě principu vlastnictví k honebním pozemkům, kdy minimální výměra podle § 17 odst. 7 zákona o myslivosti je stanovena pro oboru 50 ha, pro ostatní honitby 500 ha.

Uvedená právní úprava nereflektuje potřeby zvěře, honitby nejsou uznávány s ohledem na areál výskytu daného druhu zvěře a jejich minimální výměra tomuto areálu výskytu s výjimkou zvěře drobné a srncí neodpovídá.

Aby mohl být uživatel honitby odpovědný za chov spárkaté zvěře (s výjimkou zvěře srnčí) v dané honitbě, musela by být minimální výměra honitby stanovena na odhadem 2 až 3 tisíce ha a její plocha by musela odpovídat i umístěním potřebám zvěře. Stávající stav, kdy zvěř (zejména jelen evropský) dochází za potravou do jedné honitby a říjiště má v jiné honitbě není žádoucí.

Tvorba honiteb by tedy měla probíhat rozhodnutím státní správy bez ohledu na vlastnictví k honebním pozemkům.(Myslivost),(Agris)

11 Závěr

Cílem práce byla analýza vývoje a kompetencí státní správy myslivosti zahrnující časové období od vydání císařského patentu č. 154/1849 do současnosti na území dnešní ČR.

Zdrojem k této bakalářské práci byly především jednotlivé historické právní předpisy platné na našem území, dále pak řada myslivecké knih a učebnice, ale i knihy o historickém vývoji ČR. Nejstarším použitým zákonem byl říšský patent o myslivosti č. 154/1849 vydaný císařem Františkem Josefem I. v Olomouci a nejmladším, současný, platný zákon o myslivosti č. 449/2001 Sb.

První část této bakalářské práce je věnována vývoji státní správy na našem území, druhá část se věnuje jednotlivým právním předpisům.

K provedeným analýzám byla vytvořena obsáhlá kompetenční tabulka, kde je možné sledovat jednotlivé pravomoci státní správy. Jednotlivé stupně státní správy byly barevně odlišeny pro lepší orientaci. Na zpracování dat byla použita komparační a kompetenční metoda.

Výsledky analýzy kompetence orgánů státní správy myslivosti potvrdily významné rozšíření právní úpravy na úseku myslivosti. Komparační metoda ukázala, že se od roku 1866 téměř zdvojnásobily kompetence obsažené ve stávajícím zákoně o myslivosti. Zákon 449/2001 Sb. Obsahuje 79 kompetencí obecních úřadů s rozšířenou působností, krajských úřadů a ministerstva zemědělství.

Množství kompetencí orgánů prvního stupně státní správy se od roku 1866 o moc nezměnil. V současné době připadá na obecní úřad s rozšířenou působností 36 kompetencí.

Nárůst celkových kompetencí státní správy byl zaznamenán u současného, platného, zákona č. 449/2001 Sb .

Během vývoje zákona o myslivosti od poloviny 19. století se počet kompetencí státního orgánu myslivosti zvyšoval. Nejvíce pravomocí připadalo a stále připadá na správní orgán prvního stupně, tj. v současnosti na obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

Bez zásadních změn právní úpravy, které budou vycházet ze změny pojetí myslivosti ze zájmové činnosti na veřejně prospěšnou činnost není možné očekávat zásadní změny v praktickém výkonu práva myslivosti.

12 Seznam literatury a použitých zdrojů

- ČERVENÝ, Jaroslav, 2010. *Myslivost: Ottova encyklopedie*. 2., upr. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství. ISBN 978-80-7360-895-8
- ZELENÝ, Luboš, 1975. *Myslivost*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství. ISBN 07-080-75.
- ČECHURA, Vladimír, Rudolf NOVÁK a Zdeněk VESELÝ, 2000. *Myslivost a právo*. Praha: Orac. Iuris Context. ISBN 80-86199-12-6.
- HANZAL, Vladimír, 2016. *Myslivost I*. I. vydání. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze ve spolupráci s Druckvo, spol. s r.o. ISBN 978-80-213-2637-8.
- VACH, Miroslav, 2010. *Vývoj myslivosti a lovectví v českých zemích*. Uhlířské Janovice: Silvestris. ISBN 978-80-901775-6-7. (str. 78)
- HART, Vlastimil, 2017. *Úvod do myslivosti: historie, zvyky, tradice*. I. upravené vydání. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze. ISBN 978-80-213-2808-2
- KOMÁREK, Julius, 1945. *Myslivost v českých zemích*. 2. vyd. Praha: Čin. Živá věda.
- KNAPP, Viktor, 1996. *Velké právní systémy: úvod do srovnávací právní vědy*. Praha: C.H. Beck. Beckovy právnické učebnice. ISBN 80-717-9089-3.
- KNAPP, Viktor, 1995. *Teorie práva*. Vyd. 1., 3. dot. Praha: C.H. Beck. Beckovy právnické učebnice. ISBN 80-7179-028-1.
- Penzum: myslivost pro teorii a praxi*, 2020. XVI. vydání. Praha: Druckvo, spol. s r.o. Myslivost pro praxi. ISBN 978-80-87668-40-5
- SCHELLE, Karel, 2009. *Dějiny české veřejné správy*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk. ISBN 978-80-7380-203-5.
- HLEDÍKOVÁ, Zdeňka, Jan JANÁK a Jan DOBEŠ, 2005. *Dějiny správy v českých zemích: od počátků státu po současnost*. [1. vyd.]. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny. ISBN 80-7106-709-1
- KOCOUREK, Ludomír, 2007. *Správa v českých zemích a v Československu v letech 1848-2005: historický přehled*. Praha: Vysoká škola finanční a správní. Eupress. ISBN 978-80-86754-75-8.

VACH, Miloslav, 2015. *Myslivost: základy myslivosti a myslivecký management chovu a lovu zvěře*. Uhlířské Janovice: Silvestris. ISBN 978-80-901775-7-4.

BURIAN, Jaroslav, 1898. *Zákony o myslivosti s příslušnými nařízeními*. 1898.

<https://www.myslivost.cz/Casopis-Myslivost/Myslivost/2012/Brezen--/Co-nam-napovedela-anketa-o-situaci-myslivosti-v-CR>

<http://www.agris.cz/clanek/98092/stale-dilema-minimalni-vymera-honiteb>

Právní předpisy:

Císařský patent č.154/1849, ČERNÝ, Josef Václav, 1844. *Myslivost': příručná kniha pro myslivce a přátele myslivosti*. Knihtiskárna Alois R.Lauermann.

Zákon č. 49/1866 č. z. z., o myslivosti pro království České, *Zákony o myslivosti s příslušnými nařízeními*, 1898. Jaroslav Burian.

Zemský zákon o myslivosti pro Moravu č. 36 z.z./1873, ČERNÝ, Josef Václav, 1844. *Myslivost': příručná kniha pro myslivce a přátele myslivosti*. Knihtiskárna Alois R.Lauermann.

Moravský honební zákon č. 66/1896 z.z., *Zákony o myslivosti s příslušnými nařízeními*, 1898. Jaroslav Burian.

Slezský honební zákon č. 42/1903 z.z., MUSIL, Josef, *Honební předpisy moravsko-slezské*. Praha:V.Linhart, 1934

Moravský honební zákon č. 4/1914 z.z. , *Nový honební zákon pro markrabství moravské, [1914]. 1914. Brno: A. Píša.*

Zákon č. 98/1929 Sb , dostupný z: <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=onrf6mjzgi4v6ojyfuya>

Vládní nařízení č. 127/1941 Sb o myslivosti, dostupné z:

<https://www.aspi.cz/products/lawText/1/9338/1/2/vladni-narizeni-c-127-1941-sb-o-myslivosti>

Zákon č. 225/1947 Sb. o myslivosti, dostupný z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1947-225>

Zákon č. 23/ 1962 Sb. o myslivosti, dostupný z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-238?text=23%2F1962>

Zákon č. 270/1992 o myslivosti, dostupný z :

<https://www.aspi.cz/products/lawText/1/39990/1/2>

Zákon č. 449/ 2001 Sb. o myslivosti, dostupný z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-449?text=449%2F2001>

13 Seznam příloh

Kompetenční tabulka